

hende Stuearresten i Erindring, blev Sigrid endnu mere rød og listede skamfuld tilbage til sin Skammel.

Og atter var der i lang Tid fuldkommen stille i Værelset. Der hørtes kun de summende Fluere, der fo'r op og ned bag Ruderne, og Lyden af Abelones Skurevisk ude fra Køkkenet.

„Mo'er,“ sagde saa igen Sigrid med ganske sagte Stemme. „Naar jeg nu aldrig mere griser min Kjole til og ikke mere siger stygge Ord, maa jeg saa komme til Kø'ham.“

Hansine kunde ikke lade være at smile lidt.

„Vil du da saa gjerne ind til den Dame i København, Sigrid?“

„Ja, det vil jeg rigtignok; hun var da pæn. Synes du ikke ogsaa, Mo'er?“

„Jo, det gør jeg. Men hvordan tror du, at du kan komme saadanne Steder. Du saa' jo nok, hvor fine de to Damer var, og saadan er de allesammen derinde i København . . . Børnene ogsaa, kan du tro. Saa maatte du da først blive lige saa pæn som de andre; ellers vilde vist Ingen have med dig at bestille.“

„Jamen, kan jeg da ogsaa blive en fin Dame, Mo'er?“ spurgte Sigrid med store Øjne.

Hansine svarede ikke straks.